

тре́га. А на́дз си́чкитѣ тіа ѿ рéкохме да ты бáде дásкалъ коéто о́быкновéнїе юматъ жýгелитѣ на коéто мѣсто живéешь: Защо междѹ тýрцытѣ, и прóстѡ да речéмъ, междѹ си́чкитѣ онíа, който живéатъ по востóчната страна, да си ѿкры-
вашь главата когáто ѿ поздра-
вийши нéкого, смѣхóтно є.

М. Но и да са призырамы да ли є сподобилъ насъ и воздалъ намъ ѿ нéгова страна достойно поздравленїе онзи, когóто смы поздравили, твар-
дѣ є беспáтно нéшо: Защо нíи токó
каго са ѻавимъ, или са срéшнемъ съ
нéкоиси, тре́га доброхóтни да имъ
воздадéмъ достойно поздравленїе, а
и тámъ на тáгакъ ѿтого тре́га, нéка
го ѿстáвимъ на тéхното произволе-
ниe, онíи да мыслатъ за нéго.

М. С.